

تدابیر اقتصادی و صرفه جویی های دولت و تدابیر ملانصرالدین!

خسرو معتضد

روزنامهنگار ومورخ

واژه «ملا» واژه احترام آمیزی است و ملا یعنی فرهیخته و تحصیلکرده و دانشمند، کما اینکه ملای روم هم می گویند که مولانا جلال الدین محمد بلخی سراینده کتاب شاهکار جاودانی مثنوی است. ملانصرالدین از شخصیت های فرهنگی و مورد علاقه مردمان مشرق زمین است و سفارت جمهوری اسلامی ایران در تاشکند حدود شش، هفت سال پیش که کتاب «ملانصرالدین شوخ اجتماعی» من را نشر داد، به من خبر دادند در آن کشور مطبوعات و محافل استقبال زیادی از اثر من کرده‌اند، زیرا من ثابت کردم ملانصرالدین از مردم بخارا و سمرقند بود و در عصر امیر تیمور گورکانی می‌زیسته و مورد علاقه و احترام آن پادشاه بوده است و گاهی شوخی هایی با هم می کردند. شهرهای فارسی زبان سمرقند و بخارا در تقسیم سرزمین پهناور ترکستان روس، به جمهوری ازبکی زبان ازبکستان تعلق گرفت، در حالی که چون اهالی این دو ولایت فارسی زبان بودند، باید به تاجیکستان واگذار می شد. به هر ترتیب ملاز از مردم این دو ولایت بوده است و قبر او باید در سمرقند یا بخارا باشد، نه در قره‌حصار نزدیک انکارا که در سال ۱۹۵۱/۱۳۳۰ میلادی دولت جمهوری ترکیه اعلام کرد گوری در قره‌حصار کشف شده که از آن ملانصرالدین است، در حالی که ملانصرالدین ملانصرالدین مرید بسیار هوشمند و متوجه همه امور بوده و گاهی خود را به سادگی می زده مانند مرحوم محمد ساعد مراغهای سیاستمدار ایرانی که سال‌ها در تفلیس و یادکویه، سن پترزبورگ، مسکو، ایتالیا، وایتکان و چند کشور دیگر سفیر بوده و با ستالین و مدلولتوف سرو و کله می زده است، منتها گاهی خود را به کر و گی گاهی به سادگی می زد. وقتی نودهای ها علیه او که مخالف اعطای امتیاز نفت به شوروی بود، در خیابان‌ها شعار مرگ ب «ساعد» می دادند، شهپرادر تهران را به نخست‌وزیری می خواست و به او می گفت: لطفاً ساعات‌های نصف شب شده در میدان‌ها را بردارید، مردم اینقدر نگویند مرگ بر ساعت. ملانصرالدین گاهی مانند دولت کنونی به فکر صرفه‌جویی در هزینه‌های منزل بر می آمد، روزی مصرف کاه و پنبجه و جو علیق تنها الاغ وفادار و راهورش را که مر تبا آن را به صحرا و بیابان و جنگل می برد و چندین خروار هیزم یا هیمه و خار بارش می کرد و به شهر می آورد و در بازار می فروخت یا هنده‌وايه و خبزبه و خیار چنبر یا هر نوع بار سنگین دیگری را بر بالان آن حیوان نجیب می کرد، زیاد دیده تصمیم به ملاصرتاری می گرفت. رومی با ملانصرالدین در مشاوره نشست و گفت: ما داریم روزی پنج قران صرف علیق این حیوان می کنیم که مبلغ زیادی است، من صلاح دیده‌ام از مصرف کاه، پنبجه و جواین حیوان بکاهم، به طوری که خودش متوجه نشود و از این راه در فکر مبالغه صرفه‌جویی کنیم. آن شب ملانصرالدین در ساعتی که مکر می کرد الاغش خوابیده است، باورچین باورچین داخل طویله شد و نصف علیق حیوان را از ظرف مسین بزرگی که رویه‌روی حیوان بوده برداشت و در کیسه‌ای ریخت. شب بعد همان تعداد دزدیده شد، را به حیوان داد. روزهای بعد نیز از همان نصفه نیمه کاهد یک و یک چهارم علیق را به الاغ مظلوم داد. یکبار هم تصمیم گرفت عینک سبزر رنگی بر چشم الاغ بزند که کاه خشکیده را علف تازه سبز ببیند، اما این کار نتوانست و الاغ آنقدر عرعر کرد و جفک زد که ملانصرالدین آن را از بینک‌ها خود صرف نظر کرد. چند ماهی گذشت. هر روز روز ملانصرالدین باری را که به گرده الاغ می گذاشت، چند برابر می کرد و شب‌ها هسته و باورچین باورچین وارد طویله می شد و از علیق حیوان مقداری را می درمزدید و کنار می گذاشت. با و این تدابیر ماهرانه آخر ماه چند تومانی صرف جویی می کرد. سه ماه گذشت و الاغ هفته به هفته لاغرتر و نحیف‌تر می شد و یک روز صبح که ملا سرفقت او رفت تا برش دارد و چند پانچرسانگ سنگین بارش کند و سر ساختمانی ببرد، دید جاندار مظلوم بی‌زبان ساق شده و مرده و برای همیشه از شر تدابیر ماهرانه ملانصرالدین آسوده شده است. تدابیر اقتصادی دولت کنونی که آقای روحانی، نوبخت و سایر وزرای اقتصادی و صنعتی و تعاونی خیلی روی اجرائی آن اصرار دارند و همین گران کردن‌های دائمی تمام مایحتاج مردم، جلوگیری از سفر گهگاهی مردم برای تنفس و استراحت و دیدن آفاق و انفس و نیز قطع بارانه ۲۰ تا ۳۰ میلیون انسان و شیاعت درباره گران کردن تمام کالاها، مرا یاد تدابیر متبحرانه ملانصرالدین می‌اندازد. دولت که رئیس و بزرگان، تدابیر انزنی‌های سوسختی را گران کرد. نان، گوشت، روغن، شیر و لبنیات چندین برابر شد، گاز و نفت و بنزین را به شکل باور نکردنی گران کرد. حالا روز قور خود زده و بارانه را که از پول خود مردم است و به قول رئیس‌جمهور سابق اساساً پول دولت نیست، قطع کرده اما از خواهد کرد.

روزنامه جوان | شماره ۵۲۶۸ | دوشنبه ۴ دی ۱۳۹۶ | ۶ ربیع‌الثانی ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۲:۰۴ | غروب آفتاب: ۱۶:۵۷ | اذان مغرب: ۱۷:۰۷ | ۱۷:۰۷:شب‌شعر:۲۰:۲۰|اذان‌صبح‌فرد:۲۰:۵۰|طلوع آفتاب‌فرد:۲۰:۷۱

روزنامه‌نگار ومورخ

نگاهی به فیلم سینمایی دانکرک، آخرین ساخته «کریستوفر نولان»

پروپاگاندایی برای «چرچیل»

در «دانکرک» هیچ کدام از سربازان انگلیسی از نگاه نولان قهرمان نیستند

جواد محرمی

اگر در «نجات سرباز رایان» ساخته «استیون اسپیلبرگ» همه برای یک نفر جانفشانی می‌کنند و تک‌تک رزمندگان در قالب یک جمع تجلی و معنا پیدا می‌کنند، در «دانکرک» قاعده کار دقیقاً برعکس است. تنها یک نفر است که از نگاه دوربین از بالای کریستوفر نولان موضوعیت دارد و تک قهرمان فیلم اوست. صرفاً «چرچیل» است که حماسه را می‌سازد.

غرب هنوز هم درباره جنگ جهانی فیلم می‌سازد. فیلم ساختن درباره جنگ جهانی از سوی فیلمسازان بزرگ هالیوود نوعی ادای دین به تمدن نوین غرب و عصری است که از آن به عنوان ترنس مدرنیسم یاد می‌کنند. آنها برخلاف برخی فیلمسازان جهان سومی قرائت‌های شخصی از جنگ را در آثارشان حفته نمی‌کنند، به این معنی که در آثاری که درباره جنگ جهانی می‌سازند درباره یک چیز اشتراک نگاه دارند و آن مدافع بودن است.

در تمام فیلم‌های جنگ جهانی دوم سینمایی غرب، صحنه روشن است، دفاع در برابر متجاوز چیزی نیست که کسی بتواند درباره آن تشکیک ایجاد کند.

دفاع یک اشتراک معنایی در همه این آثار است و برای همین هم است که جنگ دوم جهانی همیشه وهمچنان برای سینمای غرب سوزهای دوست‌داشتنی باقی مانده است.

معادله تکراری مدافعان مظلوم
قوای متفقین بر اساس همین اصل ثابت گرفته‌شده مدافع بودن در همه آثار غربی طرف مظلوم است. جنگ دوم جهانی از این نظر با جنگ ویتنام که موجی از آثار ضدسیاست‌های امریکا را موجب شد متفاوت است. تنها جنگی که غربی‌ها می‌توانند در آن و به طور تمام‌قد به واسطه میانه‌د درباره شخصیتی چون هیتلر خود را مدافع و مظلوم جا بزنند جنگ دوم جهانی است.

جالب است که فیلمسازان هیچ‌گاه در آثارشان به انتهای جنگ و بمب هسته‌ای که بر سر ژاپنی‌ها انداختند و جنایاتی که پس از فتح برلین مرتکب شدند، اشاره نمی‌کنند؛ جنایاتی که اتفاقاً در زمان تسلیم‌شدن قطعی این دو

<div><div></div><div><div>روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران</div></div></div>
<div><div></div><div><div>صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز</div></div></div> <div><div></div><div><div>مدیرعامل و مدیرمسئول: عبدالله گنجی</div></div></div> <div><div></div><div><div>سر‌دبیر: غلامرضا صادقیان</div></div></div> <div><div></div><div><div>آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری</div></div></div> <div><div></div><div><div>تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴</div></div></div> <div><div></div><div><div>سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۳</div></div></div> <div><div></div><div><div>روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، شماره: ۶-۸۸۴۴۵۶۳۳۴</div></div></div> <div><div></div><div><div>توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵</div></div></div> <div><div></div><div><div>چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان</div></div></div> <div><div></div><div><div>www.javanonline.ir</div></div></div>
<div><div></div><div><div>روزنامه جوان شماره ۵۲۶۸ دوشنبه ۴ دی ۱۳۹۶ ۶ ربیع‌الثانی ۱۴۳۹ اذان ظهر: ۱۲:۰۴ غروب آفتاب: ۱۶:۵۷ اذان مغرب: ۱۷:۰۷ ۱۷:۰۷:شب‌شعر:۲۰:۲۰ اذان‌صبح‌فرد:۲۰:۵۰ طلوع آفتاب‌فرد:۲۰:۷۱</div></div></div>

حکمت

حکمت ۲۲۰

داوری در حق افراد مورد اطمینان با تکیه بر گمان، رسم عدالت نیست.

خلبان‌های انگلیسی بر فراز اقیانوس صحنه را زیر نظر دارد، ما ناخودآگاه حضور چرچیل و میدناری او را حس می‌کنیم. دانکرک جز بیک ادای دین افراطی به سیاستمدار مشهور انگلیسی نیست. این همان فردگرایی افراطی است که نولان در باقی آثارش نیز روی آن تکیه کرده است.

نولان ظاهراً هیچ ارادتی به جمع ندارد. ۴۰۰ هزار سرباز انگلیسی گیر افتاده در دانکرک هیچ‌کدام قهرمان نیستند و اساساً فیلمساز نخواسته شخصیتی مستقل، اثر گذار و منحصر به فرد از آنها ارئه دهد. قهرمان او تنها یک نفر است؛ همو که در سرتاسر فیلم حضوری در سایه دارد و آخر سر هم آن همه سرباز سرگردان تنها به تدبیر او یک نفر از مهلکه نجات پیدا می‌کنند. از دانکرک مردان جنگی به خودی خود ارزش و اعتباری ندارند و تنها مردان سیاست هستند که حماسه می‌آفرینند. گیچی و حیرانی‌ای که در تمام سربازان دیده می‌شود، موضوعی بی‌ربط نیست.

هیچ کدام از آنها از شخصیتی هدفمند، با ایمان و پرشور برخوردار نیستند. این از اندیشه فلسفی فیلمساز نیست می‌گردد. از این منظر، نولان را باید یکی از لیبرال‌ترین و امریکایی‌ترین فیلمسازان مطرح هالیوود لقب داد و همین اشتباهی بی حد و حصرش در وفاداری به ساختارهای فکری لیبرالیسم است که فیلم جنگ جهانی او را صرفاً به پروپاگاندایی میان‌مایه تبدیل کرده است.

اما به لحاظ تطابق با واقعیت و نه صرفاً قابلیت‌های سینمایی، دانکرک نسبت بیشتری به طور کامل آن را رقم بزند و رضایت خاطر آنهاپی را که از «چه روزمری» او آز رده شده بودند، جلب کند.اما این نولان است که این بار شانس خود را می‌آزماید.

هرقدر استیون اسپیلبرگ در حماسه‌سازی سینمایی درباره جنگ دوم جهانی در دواثر ماندگار سینمایی‌اش، نجات سرخوچه رایان و

فهرست شیدلر خارق‌العاده عمل کرده است وافتخار نشان داده است.

آقای پیچیده‌گرای سینمای غرب که در بخش عمده‌ای از آثارش از ساده‌گویی بهره‌بر کرده و همین مسئله باعث شده تماشاگران آثارش برای فهم فیلم‌ها او را بیش از همه مبتنی بر جنس روایت غیر کلاسیک و تازها او به وجد بیایند، در فیلم «دانکرک» به رغم اینکه با یک داستان واقعی سرو کار دارد تا نتوانست از فضاسازی و روایتگری خاص خود فاصله بگیرد

و همین باعث شده‌محصول سینمایی‌اش لکن، نامشروع و میان‌مایه به نظر برسد.

یک فردگرایی افراطی
دانکرک اثری صرفاً در باره جنگ نیست، بلکه پروپاگاندایی برای مردان سیاست است. چرچیل اگر چه در فیلم دیده نمی‌شود، اما سایه او بر تمام طول فیلم چون روحی بزرگ و اساطیری حضور داشته و سنگینی می‌کند. در تمام مدتی که دوربین نولان از چشم

کاخ

امیر نصیریگی دبیر شانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت شد

امیر نصیریگی طی حکمی از سوی غلامحسین غیب‌پرور، رئیس سازمان بسیج مستضعفین به سمت دبیری شانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت منصوب شد.

با پیشنهاد احسان محمدحسینی، مدیر عامل بنیاد فرهنگی روایت فتح، رئیس سازمان بسیج مستضعفین امیر نصیریگی مدیرعامل گروه هنرهای نمایشی روایت فتح را به عنوان دبیر شانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت منصوب می‌نامیم. امید است اینک که در آستانه چهلمین سالگرد پیروزی شگوفمند انقلاب اسلامی قرار گرفته‌ایم، با همیاری هنرمندان متعهد و با بهره‌گیری از تجارب مفید و ارزشمند جوان و توانمند در سراسر کشور شاهد برگزاری جشنواره‌های مؤثر و فراگیر با هدف ترویج گفتمان جهانی انقلاب اسلامی، تکریم رشادت‌ها و حماسه‌های ماندگار دفاع مقدس و تسریع ایجاد مختلف روح پایداری و مقاومت در داخل و خارج از کشور باشیم. از خداوند منان توفیق روزافزون خادمان عرصه فرهنگ وهنر متعالی انقلاب اسلامی را در تحقق بخشیدن به منویات و اواخر حکیمانه رهبر معظم انقلاب خواهیم.

امیر نصیریگی پیش از این رئیس ستاد برگزاری و مدیر اجرایی چندین دوره جشنواره بسیج هنرمندان بسیج، معاون انجمن‌ها و تشکل‌های هنری و ادبی سازمان بسیج هنرمندان کشور بوده و در حال حاضر مدیرعامل گروه هنرهای نمایشی روایت فتح است.

نما | حسین کشکدار

در دومین نشست رسانه‌های جشنواره عمار مطرح شد

جلیلی: رشد و رویش سینمای انقلاب در جشنواره عمار قابل رؤیت است

نشست رسانه‌های جشنواره مردمی فیلم عمار روز گذشته با حضور دبیران این جشنواره و اصحاب رسانه در منزل شهیدان تیموری برگزار شد. سیدرسول منفرد، دبیر اجرایی جشنواره عمار در ابتدای نشست رسانه‌های جشنواره مردمی فیلم عمار گفت: خانواده تیموری یکی از فرزندانمان را در زمان هشت سال دفاع مقدس از دست دادند و شهید شدند و دومین شهیدشان را در حادثه تروریستی مجلس تقدیم کردند.

وی ادامه داد: در این جشنواره بیش از ۳ هزار اثر ثبت‌نام کردند که هزار و ۶۰۰ اثر در بخش حرفه‌ای بوده است، البته بدنه رسانه‌های داستانی رشد خوبی داشته است. در حال حاضر جلسات داوری انجام می‌شود. فیلم‌ها تنوع خوبی دارند و همچنین از اقصی نقاط کشور در جشنواره مردمی فیلم عمار حضور پیدا کرده‌اند.

وی در ادامه گفت: به لحاظ موضوعی، تنوع فیلم‌ها زیاد است، مثلاً می‌توانیم بگوییم چه آثاری برای قشر رانندگان است. هر قشری را که نام ببرید برایشان فیلم داریم. ما اسمال با کارگران‌های دهه ۸۰ مواجه شدیم که امیدواریم در این مسیر پیشرفت کنند.

نادر طالب‌زاده نیز گفت: امیدوارم فیلمسازها جهانی شوند، جنبه آموزش در عمار وجود دارد که باید در این زمینه تأکید داشت. از این جهت خوشحالم که وقتی برخی آثار را دیدم، متوجه شدم کارها فشتگام است و نوید خوبی برای ماست. کسانی که انقلاب را درک می‌کنند و در فیلمسازی بسازرفروش نیستند، می‌دانند آموزش اهمیت زیادی دارد. وحید جلیلی، دبیر جشنواره مردمی فیلم عمار گفت: خوشحال هستیم که در چنین محفلی هستیم. سینمای ما نیازمند این است که به مردم نزدیک شود. رسانه ما هم باید حماسه‌ها و قهرمانی‌ها را روایت و هم خلأها و نیازها و افت‌ها را رصد کند و متکی به بخش اول، آنها را بیان و درست کند.

جلیلی ادامه داد: متأسفانه امروز باید اعتراف کنیم که یک مسأله محسوس بین طیف‌های مختلف در ترویج یک نوع فرهنگ در جامعه ایرانی وجود دارد که گویا وظیفه او انکار داشته‌های یک ملت است. حتماً و حتماً در تاریخ نسبت به این مقطع از موضع‌گیری نخبگان ما علامت تعجب‌های بزرگی به جام می‌ماند.

یک جریان تلاش می‌کند بگوید جامعه ایرانی در فرهنگ

کارگردان مستند «ابراهیم» در گفت‌وگو با «جوان»:

آخرین مصاحبه رسمی شیخ زکزاکی را ثبت کردم

محمدصادق عابدینی

نزدیک سه سال بعد از بازداشت شیخ ابراهیم زکزاکی رهبر شیعیان نیجریه، مستند «ابراهیم» آماده پخش شد، وجه‌ال شیرمحمدی، کارگردان مستند «ابراهیم» در گفت‌وگو با «جوان» درباره ساخت این مستند می‌گوید: در بی حضور ایشان در شهریور ماه ۱۳۹۴ در ایران که به دعوت بنیاد بین‌المللی امام رضا (ع) صورت گرفته بود، با فعالیت‌های شیخ در جهت اشاعه فرهنگ رضوی و مذهب تشیع در آفریقای جنوبی آشنا شدم و دیدار با ایشان باعث شده بود ایده اولیه فیلم شکل بگیرد. شیرمحمدی با اشاره به اینکه در شهرهای قم و مشهد مقدس با شیخ زکزاکی مصاحبه داشته می‌گوید: «در این مصاحبه‌ها سؤال‌های متفاوتی از شیخ داشتم، اما با توجه به علاقه ایشان به اهل بیت(ع) و امام زرا(ع)، شیخ زکزاکی در مقابل دوربین ما از سفرهایش به ایران می‌گوید و اینکه سفرهای زیادی به کشور ما داشته و در هر سفر همیشه به زیارت امام زرا(ع) می‌رفته است.»

این مستندساز درباره شخصیت رهبر شیعیان نیجریه می‌گوید: «فعالیت فرهنگی شیخ از دوران دانشجویی ایشان شروع شده و او همیشه بنا به گفته خودشان از انقلاب اسلامی ایران و حضرت امام خمینی (ره) تأثیر بسزایی گرفته است. وی بسیار انسان افتاده و خوش‌خوردی هستند. شیخ با اینکه هتبری بالغ بر ۲۰ میلیون نفر از شیعیان آفریقای جنوبی و به روایتی رهبری ۲۰ میلیون نفر را دارد، در مقابل هر انسانی خشوع و خضوع داشت. واقعا جذابه‌ای داشت که افراد در همکلامی باوی شیفته‌اش می‌شدند.»

شیرمحمدی با بیان اینکه گفت و گو با شیخ زکزاکی آخرین

مصاحبه رسمی وی پیش از بازداشت بوده است، می‌گوید: «مصاحبه ما سه ماه پیش از دستگیری شیخ انجام شد. قرار بود سفری به نیجریه داشته باشیم و فعالیت‌های محلی شیخ زکزاکی را به تصویر بکشیم، اما متأسفانه با اتفاقی که در ۲۲ آذر ۱۳۹۴ در نیجریه رخ داد، جمعی از باران شیخ زکزاکی شهید شدند و خود شیخ زخمی و زنده‌ای شد و از همراه شدن با ایشان بازماندیم.»

این مستندساز درباره فیلم‌های تولیدشده درباره شیخ زکزاکی می‌گوید: «چند کار تولید شده بود که از شبکه آف‌پخش شده است و غالباً مستندهای آرشویی بوده‌اند.»

شیرمحمدی توضیح می‌دهد: «پس از تشکیل کمپین «فری زکزاکی»، مدتی هم به امید آزادی شیخ از بند اسارت روند تولید را متوقف کردیم، اما متأسفانه اکنون دستگیری ایشان وارد سومین سال خود شده است، بنابراین با تدابیر اندیشیده شده، مستند ۸۰ دقیقه‌ای «ابراهیم» با این پس از ۸۰ ساعت فیلم خامی که در اختیار داشتیم، به پایان رساندیم.»